

Τετάρτη 22 Απρίλη 2015

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Σελίδα 14

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ**ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ**

Μέτωπο πάλης η υγεία και η ασφάλεια στους χώρους δουλειάς

Με τη συμβολή ειδικών αναλύθηκαν οι αιτίες των «ατυχημάτων» και των επαγγελματικών ασθενειών. Η συζήτηση ανέδειξε τη διέξοδο που παλεύει το ταξικό κίνημα

Η διεκδίκηση μέτρων προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στο χώρο δουλειάς είναι μέτωπο που ιεραρχείται ψηλά στην πάλη των ταξικών συνδικάτων. Αυτό ήρθε να υπογραμμίσει η εκδήλωση που διοργάνωσαν, χτες, επτά κλαδικά και επιχειρησιακά σωματεία, στην αίθουσα του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας.

Θέμα της εκδήλωσης ήταν «*Η προστασία της υγείας και της ασφάλειας στους χώρους δουλειάς. Τα καθήκοντα των σωματείων*» και διοργανώθηκε από τα εξής σωματεία: Ένωση Λογιστών Ελεγκτών Περιφέρειας Αττικής, Σύνδεσμος Ιδιωτικών Υπαλλήλων Αθήνας, κλαδικό Σωματείο Χρηματοπιστωτικού, Συνδικάτο Επισιτισμού - Τουρισμού - Ξενοδοχείων Αττικής, Σωματείο Εργατοϋπαλλήλων Τηλεπικοινωνιών και Πληροφορικής. Επίσης, από τα επιχειρησιακά σωματεία της «Forthnet - Netmed» και «360 Connect».

Καθοριστική ήταν η συμβολή ειδικών επιστημόνων, που συμμετείχαν και μίλησαν στην εκδήλωση για τα αναγκαία μέτρα προστασίας, ανάλογα με το επάγγελμα και τις συνθήκες δουλειάς.

Από δεξιά: Εύη Γεωργιάδου, Σπύρος Δρίβας, Κώστας Μπουντόλος

Μειώνεται το προσδόκιμο υγιούς ζωής

Την εκδήλωση «άνοιξε» η **Αμαλία Μωραϊτου**, μέλος του ΔΣ της Ένωσης Λογιστών, η οποία εξήγησε ότι παρά την καθιστική δουλειά που κάνουν οι εργαζόμενοι στους κλάδους που είχαν την πρωτοβουλία της εκδήλωσης, δεν λείπουν τα προβλήματα υγείας και οι επαγγελματικές ασθένειες: Ατελείωτες ώρες μπροστά στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, δουλειά χωρίς διάλειμμα, ακατάλληλες συνθήκες και κτίρια είναι παράγοντες που συμβάλλουν στη φθορά της υγείας των εργαζομένων.

Στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, συνέχισε, οι εργαζόμενοι είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν οι ίδιοι ακόμα και για τα ελάχιστα μέτρα προστασίας, όπως για φίλτρα στην οθόνη του Η/Υ, υποπόδια, ακόμα και καρέκλες.

Στα μυοσκελετικά προβλήματα που κάνουν θραύση στους εργαζόμενους αναφέρθηκε ο **Κώστας Μπουντόλος**, καθηγητής στη σχολή ΤΕΦΑΑ στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Με μια σειρά από διαφάνειες, παρουσίασε τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσονται, τις ακατάλληλες εργονομικά στάσεις εργασίας αλλά και τον τρόπο με τον οποίο οι παθήσεις αυτές μπορεί να προληφθούν.

Παρουσίασε επίσης στοιχεία που δείχνουν πως το προσδόκιμο των χρόνων υγιούς ζωής έχει μειωθεί κατά πολύ και έχει χειροτερεύσει ιδιαίτερα για τις γυναίκες. «*Τι μένει για τον εργαζόμενο μετά τα 65 του χρόνια;*», αναρωτήθηκε, για να δείξει ότι ακόμα κι αν καταφέρει να πάρει σύνταξη, η υγεία του εργαζόμενου έχει ήδη υπονομευτεί.

«*Η επιστημονική κοινότητα επιβάλλεται να ενισχύσει με στοιχεία και μελέτες για την επίδραση του εργασιακού περιβάλλοντος στις μυοσκελετικές παθήσεις, ώστε ο εργαζόμενος μέσα από τα σωματεία και τα συνδικάτα να οργανώσει την πάλη του για ανθρώπινες συνθήκες σταθερής και ασφαλισμένης δουλειάς*», κατέληξε ανάμεσα σε άλλα.

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση

Ένα θανατηφόρο εργατικό ατύχημα κάθε τρεις μέρες

Ο **Σπύρος Δρίβας**, ειδικός γιατρός Εργασίας, σημείωσε πως στην Ελλάδα σήμερα συμβαίνει κάθε τρεις μέρες ένα θανατηφόρο εργατικό ατύχημα και κάθε 15 λεπτά ένα εργατικό ατύχημα. Μάλιστα, τα στοιχεία είναι ανεπαρκή και δεν θύσαν την πλήρη εικόνα. Οσον αφορά τις επαγγελματικές ασθένειες, η κατάσταση, όπως την περιέγραψε, είναι ακόμα χειρότερη.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ανέφερε τα εξής: «*Η προστασία της υγείας των εργαζομένων από τους επαγγελματικούς κινδύνους αντιμετωπίζεται με διαφορετικά κριτήρια από το κεφάλαιο και την εργατική τάξη, λόγω των αντίθετων κοινωνικών και ταξικών συμφερόντων. Η καπιταλιστική αντίληψη εστιάζοντας το πρόβλημα της υγείας στη διατήρηση της εργασιακής ικανότητας του εργάτη για την παραγωγή υπεραξίας, περιορίζει την έννοια της υγείας στην απουσία της ασθένειας.*

Για το κεφάλαιο, η υγεία θεωρείται ουσιαστικά ένα απλό μέσο για την εξυπηρέτηση των παραγωγικών διαδικασιών και αναγκών και όχι ένα κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα της εργατικής τάξης, που δεν υπακούει στους νόμους του κέρδους.

Η ανυπαρξία δομών Ιατρικής της Εργασίας στα πλαίσια του Εθνικού Συστήματος Υγείας οδηγεί αναγκαστικά σε ακύρωση κάθε προσπάθεια πρόληψης της επαγγελματικής νοσηρότητας, καθώς και στο ξεπούλημα της υγείας των εργαζομένων στο ιδιωτικό κεφάλαιο (Εξωτερικές Υπηρεσίες Προστασίας και Πρόληψης).

Από μελέτες και έρευνες που δημοσιεύτηκαν τα τελευταία χρόνια προκύπτει ότι: Το 30% των περιστατικών άσθματος έχει επαγγελματική αιτιολογία. Το 10% των περιπτώσεων καρκίνου θεωρείται ότι είναι επαγγελματικής προέλευσης. Το ποσοστό της επαγγελματικής βαρηκοΐας ξεπερνάει σε πολλές κατηγορίες εργαζομένων το 90%. Αναμένεται θεαματική αύξηση των θανάτων μεταξύ των επαγγελματικά εκτεθειμένων σε ίνες αμιάντου. Μην ξεχνάμε ότι πάνω από το 85% των εργαζομένων στην ΕΛΛΕΝΙΤ στη Χαλκίδα έχασαν τη ζωή τους από επαγγελματική ασθένεια».

Δε φταίει η «κακιά η ώρα»

Η **Εύη Γεωργιάδου**, μηχανικός Ασφάλειας και γραμματέας του Σωματίου Εργαζομένων ΕΛΙΝΥΑΕ, αναφέρθηκε στους κινδύνους για την ασφάλεια των εργαζομένων. Τόνισε ότι και οι εργαζόμενοι των κλάδων στους οποίους δρουν τα σωματεία που διοργάνωσαν την εκδήλωση κινδυνεύουν από εργατικά ατυχήματα.

Παρουσίασε στοιχεία εργατικών ατυχημάτων, επισημαίνοντας ότι δεν είναι ολοκληρωμένα, καθώς τα στατιστικά στοιχεία είναι ελλιπή (π.χ. ανασφάλιστοι, γίνεται προσπάθεια απόκρυψης των εργατικών ατυχημάτων από την εργοδοσία μη δηλώνοντάς τα στις αρμόδιες αρχές, πιέζονται οι εργαζόμενοι να μη δηλώνουν το ατύχημα ούτε στο ΙΚΑ). Υπενθύμισε παραδείγματα εργατικών ατυχημάτων από τους συγκεκριμένους κλάδους, όπως θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα από ηλεκτροπληξίες και πτώσεις στους κλάδους επισιτισμού - τουρισμού, χρηματοπιστωτικού και τηλεπικοινωνιών, ότι καταπλακώθηκε εργαζόμενος από κέρματα στην Αγροτική Τράπεζα κ.ά.

Τόνισε ιδιαίτερα τον κίνδυνο για την ασφάλεια εργαζομένων και τη δημόσια ασφάλεια από πυρκαγιές και εκρήξεις, θυμίζοντας το τραγικό συμβάν στη «Μαρφίν» το 2010 και την πρόσφατη πυρκαγιά σε ξενοδοχείο στη Θεσσαλονίκη, καθώς και τους κινδύνους λόγω έλλειψης αντισεισμικής θωράκισης των εργασιακών χώρων και των κτιρίων γενικότερα.

Η Εύη Γεωργιάδου τόνισε ότι για τα εργατικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες δεν φταίει η «κακιά η ώρα», ούτε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Όπως είπε, «*το πρόβλημα είναι πολιτικό. Τεχνικές και οργανωτικές λύσεις για μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν για την προστασία του εργαζόμενου υπάρχουν, υπάρχει και σχετική νομοθεσία που υποχρεώνει τον εργοδότη να τα λάβει. Τα μέτρα δεν λαμβάνονται γιατί κοστίζουν στον εργοδότη - στους επιχειρηματικούς ομίλους.*

Ο πραγματικός μας αντίπαλος για τα εργατικά ατυχήματα είναι οι επιχειρηματικοί όμιλοι, είναι το σύστημα που υπηρετεί την κερδοφορία τους, το αστικό κράτος που τους στηρίζει, συγκαλύπτει την ανεξέλεγκτη δράση της εργοδοσίας.

Αυτό εκφράζεται με τους ψευδεπίγραφους και ελλιπείς ελέγχους στους χώρους δουλειάς από τους αρμόδιους ελεγκτικούς μηχανισμούς, με τη μετατόπιση της εργοδοτικής ευθύνης για τον επαγγελματικό κίνδυνο στις πλάτες των εργαζομένων ή των Τεχνικών ασφάλειας, με τη διατήρηση μιας σειράς σκόπιμων ελλείψεων στο σχετικό νομοθετικό πλαίσιο, με την απουσία δημόσιων υποδομών και την παράδοση της υγείας και ασφάλειας στις ιδιωτικές ΕΞΥΠΠ, με την υποβάθμιση της αναγκαίας έρευνας στους σχετικούς τομείς, με την προώθηση των αναδιαιρέσεων σε ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα».

Πλούσια συζήτηση

Στη συνέχεια, εργαζόμενοι πήραν το λόγο, μετέφεραν πείρα από τις συνθήκες δουλειάς, αλλά και την προσπάθεια των σωματείων τους να διαμορφώσουν αιτήματα και να πάρουν αγωνιστικές πρωτοβουλίες. Ζητήματα όπως τα επίπεδα της έντασης στα τηλεφωνικά κέντρα, η θερμική καταπόνηση σε χώρους όπως αποθήκες, η έλλειψη πυρασφάλειας σε πολυώροφα κτίρια, η επιβάρυνση με αλλεργιογόνους παράγοντες από αποσμητικά χώρου σε ξενοδοχεία, ήταν μερικά από τα θέματα που απασχόλησαν τη συζήτηση.

Την ανάγκη να παίρνουν τα σωματεία υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες του οργανισμού των εργαζομένων γυναικών, τη μεγάλη επιβάρυνση της υγείας των μεταναστών λόγω των συνθηκών διαβίωσής τους, τις ανάγκες των εργαζομένων με ειδικές ανάγκες, τόνισε ο **Νίκος Παπαγεωργίου**, πρόεδρος του Συνδικάτου Επισιτισμού - Τουρισμού. Μετέφερε το παράδειγμα εργαζόμενου σε μεγάλο ξενοδοχείο, ο οποίος αντιμετωπίζει χρόνια πάθηση (σκλήρυνση κατά πλάκας) και ενημερώθηκε πως πρόκειται να απολυθεί γιατί... «*αυτή είναι η μόνη λύση!*

Κλείνοντας την εκδήλωση, ο **Αλέκος Περράκης**, πρόεδρος του ΣΕΤΗΠ, αναφέρθηκε στην πραγματικότητα στους χώρους δουλειάς, λέγοντας πως είναι «τυχερός» αυτός που θα καταφέρει να αποφύγει την επαγγελματική ασθένεια.

Υπενθύμισε το στόχο εργοδοτών - κυβερνήσεων, με τις πλάτες και του εργοδοτικού συνδικαλισμού, για μείωση του «μη μισθολογικού κόστους», μέσα από τον οποίο μπαίνουν στο στόχαστρο και η υγεία και η ασφάλεια των εργαζομένων. Τόνισε ακόμα πως τα ζητήματα αυτά ενδιαφέρουν και ενοποιούν τους εργαζόμενους. Είτε με μηνιαία σύμβαση στο τηλεφωνικό κέντρο, είτε μια σεζόν στο ξενοδοχείο, με μισθό 400 ευρώ και λιγότερο, όλοι αντιμετωπίζουμε την τενοντίτιδα, το αυχενικό, το πρόβλημα υγείας, είπε χαρακτηριστικά.

